

ข้อความสำคัญ

เราสามารถเข้าสู่การเฟื่องฟูใหม่ที่จะสิ้นสุดยุคสมัยนี้ได้
โดยการบรรลุถึงจุดสุดยอดแห่งการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์, โดยการดำเนินชีวิตมโนษย์พระเจ้า
และโดยการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์แห่งการเลี้ยงดูฝูงแกะตามอย่างพระเจ้าของพระคริสต์

จุดสุดยอดแห่งการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงประทานแก่เรา
ก็คือการเปิดเผยถึงแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้า —
พระเจ้ากลายเป็นมโนษย์ เพื่อทำให้มโนษย์กลายเป็นพระเจ้า

เราจำเป็นต้องร่วมมือกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ในการเลี้ยงดูคริสตจักรของพระเจ้า
ซึ่งเป็นฝูงแกะของพระองค์
เพื่อการก่อสร้างพระกายของพระคริสต์และการเฟื่องฟูใหม่

ถ้าจะเลี้ยงดูตามอย่างพระเจ้า เราจำเป็นต้องเป็นหนึ่งในพระเจ้า,
ถูกก่อรูปด้วยพระเจ้า, ดำเนินชีวิตพระเจ้า,
สำแดงพระเจ้า, เป็นตัวแทนพระเจ้า และทำการหล่อเลี้ยงด้วยพระเจ้า

ตอนที่ 1

การร่วมมือกับองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อนำซึ่งการเฟื่องฟูใหม่ที่จะสิ้นสุดยุคสมัยนี้

ข้อพระคัมภีร์: ฮบม.3:2; กจ.26:19, 22; มธ.14:19, 22-23; ฟป.1:19-22, 25; ยส.21:15-17

- I. ท่ามกลางพลไพร่ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรนั้นมีความมุ่งมาดปรารถนาที่จะได้รับการเฟื่องฟูมาตลอด — ฮบม.3:2; ฮชอ.6:2; รม.8:20-22; บพส.119:25, 50, 107, 154; ยส.6:57, 63; 2กธ.3:3, 6.
- II. เราสามารถเข้าสู่การเฟื่องฟูใหม่ได้โดยการบรรลุถึงจุดสุดยอดแห่งการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา — การเปิดเผยเกี่ยวกับแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้า (1ตธ.1:3-4; 1กธ.9:17; กจ.26:19, 22); นี่คือการตอบที่ยิ่งใหญ่สำหรับคำถามที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้าในการที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างมนุษย์และในการที่พระองค์ทรงจัดการกับพลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรร (ยนช.1:26; โยบ 10:13; เทียบ อฟ.3:9):
  1. ข้อลบลึกที่ถูกปิดซ่อนไว้ในพระทัยของพระเจ้านั้นคือแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้า (1:10; 3:9; 1ตธ.1:4) ซึ่งก็คือจุดมุ่งหมายที่นิรันดร์ของพระเจ้าพร้อมด้วยพระทัยปรารถนาของพระองค์ในการแจกจ่ายตัวของพระองค์เองในตรีเอกภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ในฐานะพระบิดาที่อยู่ในพระบุตรโดยพระวิญญาณนั้น เข้าสู่พลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรรมาเป็นชีวิตและนิสัยของพวกเขา เพื่อเขาเหล่านั้นจะเป็นเหมือนกับพระองค์ในฐานะที่เป็นแบบจำลองของพระองค์ (รม.8:29; 1ยส.3:2) เพื่อจะกลายเป็นกายอินทรีย์ ซึ่งก็คือพระกายของพระคริสต์ในฐานะคนใหม่ (อฟ.2:15-16) เพื่อความบริบูรณ์ของพระเจ้า เป็นการสำแดงของพระเจ้า (1:22-23; 3:19) ซึ่งจะสำเร็จสุดยอดในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ (ว.21:2—22:5).
  2. พระเจ้าทรงกลายเป็นมนุษย์เพื่อมนุษย์จะกลายเป็นพระเจ้าในด้านชีวิตและนิสัย แต่ไม่มีส่วนในฐานันดรความเป็นพระเจ้า เพื่อก่อกำเนิดและก่อสร้างพระกายของพระคริสต์ซึ่งจะสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ นี่ก็คือธาตุแท้ของพระคัมภีร์ทั้งเล่ม คือ “เพชร” ซึ่งอยู่ใน “กล่อง” ที่เป็นพระคัมภีร์ คือแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้า — ยนช.1:26; ยส.12:24; รม.8:29:
    - (1) พระเจ้าทรงกลายเป็นมนุษย์ผ่านการกลายเป็นเนื้อหนังโดยการมีส่วนร่วมในสภาพมนุษย์ของมนุษย์; มนุษย์กลายเป็นพระเจ้าในด้านชีวิตและนิสัย แต่ไม่มีส่วนในฐานันดรความเป็นพระเจ้า ผ่านการเปลี่ยนแปลงโดยการมีส่วนร่วมในสภาพพระเจ้าของพระเจ้า — ยส.1:14; 2กธ.3:18; กช.3:4; 2ปต.1:4; ฟป.2:5; รม.8:29; ฮธ.2:10; อฟ.1:5; รม.8:19; 1ยส.3:2; ยส.1:12-13.
    - (2) เรื่องโรมานซ์ของพระเจ้าและมนุษย์(ที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นฝ่ายมนุษย์)เป็นหัวข้อของพระคัมภีร์ทั้งเล่ม เป็นเนื้อหาแห่งแผนการบริหารของพระเจ้า และเป็นเคล็ดลับของทั้งจักรวาลนี้ — พพร.1:1; 6:13; เทียบ ฮบม.1:1; 2:4; รม.1:17:
      - ก. พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์ ส่วนคนรักที่ถูกเปลี่ยนแปลงของพระองค์ก็เป็นมนุษย์และพระเจ้า; ทั้งสองฝ่ายจึงเหมือนกันในด้านชีวิตและนิสัย เป็นคู่เคียงที่เหมาะสมกันอย่างสมบูรณ์แบบ.
      - ข. พระเจ้าตรีเอกภาพที่ได้สำเร็จสุดยอดมาเป็นสามมี และมนุษย์ที่มีส่วนประกอบสามส่วนซึ่งถูกเปลี่ยนแปลงจนเป็นภรรยา จะกลายเป็นคู่สมรสคู่หนึ่ง เป็นมนุษย์พระเจ้าแห่งกลุ่มชนที่ยิ่งใหญ่ — ว.21:2, 9; 22:17ก.
  3. การเปิดเผยที่เป็นศูนย์กลางของพระเจ้าและการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ พระเจ้ากลายเป็นเนื้อหนัง (ยส.1:1, 14), เนื้อหนังกลายเป็นพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต (1กธ.15:45ข), และพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตกลายเป็นพระวิญญาณที่เพิ่มกำลังเจ็ดเท่า (ว.1:4; 3:1; 4:5; 5:6) เพื่อก่อสร้างคริสตจักร (มธ.16:18) ซึ่งกลายเป็นพระกายของพระคริสต์ (อฟ.4:15 - 16) และจะสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ (ว.21:2, 9; 22:17ก; เทียบ ยนช.2:22; ยส.19:34).
  4. พระเจ้าและมนุษย์จะกลายเป็นกายจริงหนึ่งเดียว และกายจริงหนึ่งเดียวนี้ก็คือการผสมกลมกลืนระหว่างสภาพพระเจ้าและสภาพมนุษย์ ซึ่งจะสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งเป็นบทรูปของพระคัมภีร์ทั้งเล่ม — ว.21:3, 22, 2, 9; เทียบ ลวต.2:4-5; บพส.92:10.
  5. “ข้าพเจ้าหวังว่าวิสุทธิชนทั้งหลายในทุกคริสตจักรทั่วโลกโดยเฉพาะบรรดาผู้ร่วมงานและผู้อาวุโสจะมองเห็นการเปิดเผยนี้ จากนั้นก็ลุกขึ้นอธิษฐานเพื่อให้พระเจ้าประทานการเฟื่องฟูใหม่ให้แก่เรา คือการเฟื่องฟูที่ไม่เคยถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์มาก่อน” — *Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 15.
- III. ถ้าเรามีภาคปฏิบัติในการดำเนินชีวิตมนุษย์พระเจ้า ซึ่งก็คือความเที่ยงแท้แห่งพระกายของพระคริสต์ แม่แบบแห่งกลุ่มชนก็จะ

ถูกก่อตั้งขึ้นมาโดยปกติวิสัย คือแม่แบบของการดำเนินชีวิตที่อยู่ในแผนการบริหารของพระเจ้า; แม่แบบนี้จะเป็นการเฟื่องฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร เพื่อจะนำองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมา — บพส.48:2 คำอธิบาย 1; วว.3:12, 21:

1. พระเจ้าทรงจำเป็นต้องมีคนกลุ่มหนึ่งที่ถูกต้องขึ้นมาโดยพระคุณของพระองค์ผ่านจุดสุดยอดของการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อมาดำเนินชีวิตตามการเปิดเผยนี้; การเฟื่องฟูคือภาคปฏิบัติหรือการมีภาคปฏิบัติที่เป็นจริงตามนิมิตที่เราได้มองเห็น.
2. เหล่าผู้ติดตามพระคริสต์ (มธ.5:1; 28:19) ถูกทำให้เป็นสาวกผ่านการดำเนินชีวิตมโนะมุขของพระคริสต์บนแผ่นดินโลกในฐานะที่เป็นแม่แบบของมนุษย์พระเจ้าคนหนึ่งซึ่งดำเนินชีวิตพระเจ้าโดยการปฏิเสธพระองค์เองที่อยู่ในสภาพมนุษย์ (ยส.5:19, 30) จึงทำให้ทัศนคติของพวกเขาเกี่ยวกับมนุษย์ได้รับการปฏิรูป (ฟป.3:10; 1:21ก).
3. การดำเนินชีวิตของเราควรเป็นสำเนาหรือผลิตภัณฑ์ถอดแบบของการดำเนินชีวิตของพระคริสต์ผู้เป็นมนุษย์พระเจ้าคนแรกซึ่งเป็นแม่แบบ — 1ปต.2:21; มธ.11:28-29; อฟ.4:20-21; ยส.17:4; 5:17; ฟป.1:19-22, 25.
4. พระวิญญาณแห่งชีวิตและความเที่ยงแท้ซึ่งเป็นลมปรานที่ถูกระบายเข้าสู่เหล่าสาวกจะนำทางพวกเขาเข้าสู่ความเที่ยงแท้ทุกอย่างของสิ่งที่พวกเขาได้สังเกตเห็นจากองค์พระผู้เป็นเจ้าในเวลาที่พักอยู่กับพระองค์เป็นเวลาสามปีครึ่ง — ยส.16:13; 20:22:
  - (1) ขณะที่มนุษย์พระเจ้าคนแรกทรงเริ่มต้นทำการปฏิบัติ พระองค์ทรงรับบำเพ็ญตบะเพื่อกระทำให้ความชอบธรรมสำเร็จทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการยอมรับว่าตามเนื้อหาของพระองค์ (สภาพมนุษย์ของพระองค์ — 1:14; รม.1:3; 8:3) พระองค์ไม่มีอะไรดีเลยสมควรตายและนำไปฝังเท่านั้น — มธ.3:15-17.
  - (2) พระองค์ทรงฝึกฝนเหล่าสาวกให้เรียนจากพระองค์ (11:29) ในการอัศจรรย์ที่ทรงเลี้ยงคนห้าพันคนด้วยขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว; การที่ “พระองค์ทรงยกพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์” เพื่ออวยพระพรแก่ขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวนั้น (14:19) บ่งชี้ว่า พระองค์ตระหนักว่าแหล่งกำเนิดแห่งพระพรไม่ใช่พระองค์ซึ่งเป็นผู้ถูกใช้มา แต่เป็นพระบิดาซึ่งเป็นผู้ใช้พระองค์มา (ยส.10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
  - (3) องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้คงอยู่ในผลลัพธ์แห่งการอัศจรรย์ร่วมกับฝูงชน แต่ทรงไปจากพวกเขาเพื่อจะได้อยู่ร่วมกับพระบิดาตามลำพังบนภูเขาในการอธิษฐาน — มธ.14:22-23; ลก.6:12.
  - (4) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดำเนินชีวิตแห่งการติดต่อกับพระเจ้า (มก.1:35; ลก.5:16; 6:12; 9:28; ฮธ.7:25) โดยมีชีวิตเป็นอยู่ในการสถิตอยู่ของพระเจ้าโดยไม่หยุดยั้ง (กจ.10:38ค; ยส.8:29; 16:32) และทรงดำเนินชีวิตแห่งการติดต่อกับผู้คนโดยนำพระเจ้าไปหล่อเลี้ยงเข้าสู่พวกเขาเพื่อจะนำเขาเหล่านั้นเข้าสู่ปีนดีแห่งแผนการบริหารแห่งพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้า (ลก.4:18-19; ฮธ.8:2; เทียบ ยนช.14:18; กจ.6:4).
  - (5) พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่ซาตานเจ้าผู้ครองโลกนี้ไม่มีอะไรในตัวพระองค์เลย (ไม่มีฐานะ, ไม่มีโอกาส, ไม่มีความหวัง, ไม่มีความเป็นไปได้ในเรื่องใดเลย) — ยส.14:30ข; เทียบ ข้อ 20; 2กธ.12:2ก; กซ.1:27; 2ตธ.4:22; ยส.3:6ข; 4:23-24; 1ยส.5:4, 18.
5. ทางเดียวที่จะดำเนินชีวิตมนุษย์พระเจ้าตามแม่แบบขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการให้ทั้งตัวเราถูกตั้งไว้ในวิญญาณที่ผสมกลมกลืนโดยการดำเนินชีวิต, เป็นอยู่ และประพฤติปฏิบัติตนตามวิญญาณที่ผสมกลมกลืน — รม.8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1กธ.6:17; รม.10:12; ฆต.5:25; อฟ.6:17-18; 1ธซ.5:16-20; 1ตธ.4:6-7; 2ตธ.1:6-7.
6. “เราทุกคนควรประกาศว่าเราต้องการดำเนินชีวิตมนุษย์พระเจ้า. ในที่สุดบรรดามนุษย์พระเจ้าจะเป็นผู้ชนะ เป็นผู้มีชัยชนะ เป็นซีโอนที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม. เรื่องนี้จะนำมาซึ่งการเฟื่องฟูใหม่ซึ่งไม่เคยมีใครเห็นมาก่อนในประวัติศาสตร์ และเรื่องนี้จะสิ้นสุดยุคสมัยนี้” — *Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 28.

IV. เราสามารถเข้าสู่การเฟื่องฟูใหม่ได้โดยการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ด้วยการป้อนเลี้ยงลูกแกะของพระองค์และเลี้ยงดูแกะของพระองค์ เพื่อจะดูแลฝูงแกะของพระเจ้า ซึ่งก็คือคริสตจักรที่จะมีพระกายของพระคริสต์เป็นผลลัพธ์; นี่คือการนำเอาการปฏิบัติของอัครทูตไปผสมรวมกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ — ยส.21:15-17; 1ปต.2:25; 5:1-4; ฮธ.13:20-21; วว.1:12-13:

1. เราจำเป็นต้องเลี้ยงดูผู้คนตามแบบอย่างขององค์พระเยซูเจ้าในการปฏิบัติของพระองค์ เพื่อให้แผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้าสำเร็จลุล่วง — มธ.9:36; ยส.10:11; ฮธ.13:20; 1ปต.5:4:

- (1) เนื้อหาในแผนการบริหารทั้งหมดแห่งพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้าในความรอดที่ครบสมบูรณ์ของพระองค์ก็คือ พระคริสต์ในฐานะบุตรมนุษย์ทรงทะนุถนอมเราโดยการไถ่เราจากความบาป ซึ่งทำให้การไถ่ทางด้านหลักกฎหมายสำเร็จสมบูรณ์ผ่านการตายของพระองค์ (1ตธ.1:15; อฟ.1:7) และพระคริสต์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้าทรงบำรุงเลี้ยงเราเพื่อจะแจกปันชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่เราอย่างเหลือล้น ซึ่งทำให้การช่วยให้รอดทางด้านอินทรีย์ภาพในการเป็นขึ้นของพระองค์สำเร็จลุล่วง (ยฮ.10:10; 1กธ.15:45ข; อฟ.5:29).
  - (2) การที่เราไม่มีใจที่รักและให้อภัยของพระบิดา และไม่มีวิญญาณที่เลี้ยงดูและเสาะหาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คือสาเหตุที่เราไม่อาจเกิดผล — ลก.15:1-24.
  - (3) เราจำเป็นต้องทะนุถนอมผู้คน (ทำให้เขามีความสุขและทำให้เขารู้สึกเบิกบานและสบายใจ) ในสภาพมนุษย์ของพระเยซู (มธ.9:10; ลก.7:34); เราต้องบำรุงเลี้ยงผู้คน (ป้อนเลี้ยงพวกเขาด้วยพระคริสต์ผู้ครอบคลุมสรรพสิ่งในการปฏิบัติของพระองค์ที่มีสามช่วงเวลา) ในสภาพพระเจ้าของพระคริสต์ — มธ.24:45-47.
  - (4) พระคริสต์จะต้องเดินทางผ่านชะมาเรีย โดยจงใจอ้อมไปที่ชูคารเพื่อจะได้ตัวของผู้หญิงที่ไม่มีศีลธรรมคนหนึ่ง ด้วยการทะนุถนอมเธอโดยการขอให้เธอนำน้ำมาให้พระองค์ดื่ม เพื่อจะบำรุงเลี้ยงเธอด้วยพระเจ้าตรีเอกภาพที่ล้นเหลือในฐานะแม่น้ำของน้ำแห่งชีวิต — ยฮ.4:3-14; วว.22:1.
  - (5) ในฐานะผู้ไม่มีบาป พระองค์ไม่ทรงปรับโทษหญิงที่คบชู้ แต่ทรงทะนุถนอมเธอเพื่อให้ความบาปของเธอได้รับการอภัยในด้านหลักกฎหมายและเพื่อให้เธอถูกปลดปล่อยให้เป็นไทจากความบาปในด้านอินทรีย์ภาพ (ยฮ.8:1-11, 32, 36); ผู้ที่พระคริสต์ทรงช่วยให้รอดโดยการตรึงกางเขนของพระองค์เป็นคนแรกนั้นเป็นโจรที่ถูกลงโทษประหาร เรื่องนี้ก็มีความหมายสำคัญ (ลก.23:42-43).
  - (6) องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จไปที่เยรีโฮเพียงเพื่อจะเยี่ยมเยียนและได้ตัวของผู้เดียวซึ่งเป็นหัวหน้าคนเก็บภาษี และการประกาศพระคำของพระองค์ก็เป็นการเลี้ยงดู (19:1-10); พระองค์ยังทรงทะนุถนอมผู้เป็นพ่อแม่เหล่านั้นโดยการวางพระหัตถ์ให้แก่ลูกๆ ของพวกเขา (มธ.19:13-15).
2. เราจำเป็นต้องเลี้ยงดูผู้คนตามแบบอย่างของอัครทูตเปาโลซึ่งเลี้ยงดูวิสุทธิชนทั้งหลายในฐานะมารดาที่ให้นมและบิดาที่เตือนสติเพื่อจะดูแลฝูงแกะของพระเจ้า — 1ธซ.2:7-8, 11-12; 1ตธ.1:16; กจ.20:28:
- (1) เปาโลเลี้ยงดูวิสุทธิชนทั้งหลายในเอเฟซุสโดยการสอนพวกเขา “ทั้งในที่สาธารณะและตามบ้านตามเรือน” (ข้อ 20) และโดยการเตือนสติวิสุทธิชนแต่ละคนด้วยน้ำตาเป็นเวลาสามปี (ข้อ 31, 19) เพื่อประกาศน้ำพระทัยทั้งสิ้นของพระเจ้าแก่พวกเขา (ข้อ 27).
  - (2) เปาโลห่วงใยผู้เชื่อทั้งหลายด้วยความใกล้ชิดสนิทสนม (2กธ.7:2-7; ฟม.7, 12) และเขายังลงมาสู่ระดับของผู้ที่อ่อนแอเพื่อเขาจะสามารถได้ตัวของพวกเขา (2กธ.11:28-29; 1กธ.9:22; เทียบ มธ.12:20).
  - (3) เขายินดีจ่ายราคาด้วยสิ่งที่มี ซึ่งหมายถึงทรัพย์สินของเขา และจ่ายราคาด้วยสิ่งที่เขาเป็น ซึ่งหมายถึงตัวของเขา เพื่อเห็นแก่วิสุทธิชนทั้งหลาย (2กธ.12:15); เขาเป็นเครื่องบูชาดีม โดยเป็นหนึ่งในกับพระคริสต์ผู้ผลิตเหล่าองุ่นในการเสียดสตัวเขาเอง เพื่อให้ผู้อื่นได้รับสุขพระคริสต์ (ฟป.2:17; วนล.9:13; อฟ.3:2).
  - (4) เปาโลดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณนั้นเพื่อแสดงความนับถือต่อพระเจ้า ให้เขาสามารถนำพระวิญญาณนั้นไปหล่อเลี้ยงเพื่อแสดงความนับถือต่อมนุษย์ — 2กธ.3:3, 6, 8; ฆต.5:16, 25; วนล.9:9.
  - (5) เปาโลระบุไว้ในคำสอนของเขาว่าคริสตจักรเป็นบ้านสำหรับเลี้ยงดูอบรมผู้คน, เป็นโรงพยาบาลสำหรับเยียวยารักษาและฟื้นฟูพวกเขา, และเป็นโรงเรียนสำหรับสอนและเสริมสร้างพวกเขา — อฟ.2:19; 1ธซ.5:14; 1กธ.14:31.
  - (6) เขาเปิดเผยว่า ความรักเป็นหนทางที่ล้ำเลิศที่สุดในการที่เราจะเป็นทุกสิ่งและทำทุกสิ่งเพื่อการก่อสร้างพระกายของพระคริสต์ — 8:1; 12:31; 13:4-8ก; อฟ.1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; วว.2:4-5; กซ.1:18ข; 1ธซ.1:3.
3. “ข้าพเจ้าหวังว่า ท่ามกลางเราจะเกิดการเฟื่องฟูที่แท้จริงโดยการที่เราต้อนรับภาระในการเลี้ยงดูนี้. ถ้าคริสตจักรทั้งหลายต้อนรับคำสอนนี้เพื่อจะมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูที่ล้ำเลิศของพระคริสต์ ในการฟื้นฟูนี้ก็จะเกิดการเฟื่องฟูใหญ่” — *The Collected Works of Witness Lee, 1994-1997, vol. 5, “The Vital Groups,” p. 92.*